

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Landstinget. № 80.

Fjerde Session.

57de Møde.

Fredagen d. 8de April.

(Fort.)

Ordføreren: Der kan vistnok ikke være noget Dnsse for, at der blev udfæret Skatter paa Communen til at dække Udgifterne ved de omhandlede Indretninger, førend disse Indretninger vare iværksatte, eller der dog var tagen en endelig Beslutning om, at de skulde indføres; men, hvad man kunde have ønsket, og hvad der virkelig havde været muligt at tilvejebringe, var en Plan til Udgifternes Fordeling, et almindeligt Overslag over Størrelsen af de Udgifter, man kunde vente, at de omhandlede Indretninger skulde medføre, og ved Siden af en Plan til Udgifternes Dækning ved Ligning, en Oversigt over denne Lignings Beløb for Eiendomme af forskjellig Klasse og forskjellig Belyggenhed. Det er vistnok med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt saadanne Indretninger, som de omhandlede, der ere forbundne med store Bekostninger, fortjene at indføres, af ikke ringe Vigtighed, om man har en rigtig og billig Maade at fordele Udgifterne paa; thi de Udgifter, som kunde være ret taalelige, naar man havde et rigtigt Fordelingsprincip, kunne blive det Modsatte, naar man ikke kan finde noget saadant. Jeg har virkelig havt nogen Frygt for, at man skulde gribe til at indføre en Bestatning efter Formue og Leilighed, for at formindskede Byrder, som ellers vilde falde paa Eiendommene. Saadanne Ligninger kender man ikke til her i Kjøbenhavn, og de vilde ogsaa efter de bestaaende Forhold være meget mere vanskelige og give Anledning til mange flere Klager og Forurettelser end slige Ligninger paa andre Steder. Men i ethvert Tilfælde vilde dette Bestatningsprincip være ganske unatur-

ligt for Udgifter af det omhandlede Slags; thi her er Spørgsmaal om at tilvejebringe ved offentlig Foranstaltning disse Goder for Byens Indvaanere, og hvorledes Omkostningerne der ved forholdsmæssigen skulde fordeles paa de Indvaanere, som nyde godt af disse Goder, og det vilde dog være næsten en Urmelighed, om af to Beboere paa eet og samme Sted, som have lige gode Localer og ogsaa et ligestort Personale, den ene, fordi han var en rig Mand, eller endog maaskee blot ansaaes for at være en velhavende Mand, skulde betale meget mere for disse Goder end den anden. Dette er vistnok Noget, som det var godt, om det blev taget under Overveielse, førend man tog en Beslutning i Sagen selv. Forsaavidt Udgifterne skulde lignedes paa Eiendommene, som jeg troer blev det meest Rigtige, er der vistnok en Overveielse, som er meget vigtig, nemlig, hvorvidt Eiendommene under de forskjellige Forhold, hvorunder de ere, kunne taale disse Udgifter. Det har ikke været Meningens af Udvalgets Betænkning, at de mindre Eiendomme, de Eiendomme, som ere af mindre Omfang og Betydning, vilde blive uforholdsmæssigt meget bebyrdede, eller at de i det Hele taget vilde have mere Vanskelighed ved at udrede Udgifterne end de større. Men det er Eiendommens mindre heldige Belyggenhed og Indretning, som gjør, at de, i Forhold til den Skattebæst, som nu er eller i Fremtiden maatte blive bestemt for Eiendomsbestatningen, ikke kunne være istand til at taale de omhandlede Udgifter. Med Hensyn til de bedre beliggende og bedre indrettede Eiendomme, som ere søgte og hvortil man kan finde velhavende Leietagere, eller dog saadanne, som ere istand til at betale en forholdsmæssig Leie, troer jeg ikke der kan være nogen Fare for, at deres Værdi vil falde, om saa Skatterne blev tem-